

at udrede saadanne Tilskud ved ekstraordinære Anledninger, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det er en Selvfølge, at efter at der baade af Folketingets og nu af dette Tings Finansudvalg er udtalt det, der er udtalt her, vil man derigennem i Virkeligheden være bunden til ogsaa fremtidig at træde hjælpende til. Man vil finde, at Rigsdagen paa Forhaand gennem disse Udtalelser har udtalt sig for, at der ved ekstraordinære Tilfælde ogsaa skal udbetales et Beløb fra Statens Side til Istand-sættelsesarbejder ved den omhandlede Bro, og det kan der i og for sig ikke være noget fra Ministeriets Side at indvende imod. Ministeriet har villet reservere sig, men naar Rigsdagen finder, at der ingen Grund er til det, ja, saa kan Ministeriet kun for saa vidt være glad for, at man allerede paa Forhaand udtaler sin Villighed til at yde Erstatning ogsaa i yderligere Tilfælde, trods det, at der, som sagt, vistnok ikke juridisk set kan siges at være noget Krav derpaa.

Harald Jensen: Da Spørgsmaalet om Forholdet mellem Fattigvæsen og Hjælpkasser har været drøftet ved første Behandling, er der ingen Anledning for mig til her at komme dybere ind derpaa, og jeg vil derfor kun rette en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister. Ifølge hans Skrivelse til Finansudvalget vil der fra Ministeriet udgaa et Cirkulære til Amterne og derigennem til Kommunerne angaaende dette Forhold. Jeg skal som kommunal Mand indrømme, at der trænges til Retledning paa mange Punkter, og at et saadant Cirkulære ikke vil være overflødig. Men jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at han i sit Cirkulære tager saa hensynsfuldt paa det i Skrivelserne omtalte Forhold som muligt. Stillingen er jo den, at det af Indenrigsministeren fremlagte Lovforslag om Understøttelse til Enker med Børn ikke har Udsigt til at komme igennem i Aar, og Enkerne ville derfor fremdeles leve en kummerlig Tilværelse, som jeg vil haabe — og jeg ventet det for øvrigt ogsaa —, at den højtærede Indenrigsminister ikke vil forringe gennem sit Cirkulære.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg kan indskrænke mig til at hen-vise til, hvad der ogsaa er anført i Skrivelserne, at det er min Opfattelse, at dette, at en Familie har faaet Fattighjælp, ikke bør forhindre, saafremt Manden dør, at

Enken faar Understøttelse af Hjælpkassen, naar hun anses for værdig dertil og i øvrigt opfylder Betingelserne. Dette er vistnok, saa vidt jeg har forstaaet, tilfredsstillende for det ærede Medlem, og jeg glæder mig i øvrigt over, at det ærede Medlem er enig med mig i, at der er Grund til at udsende et Cirkulære angaaende det her omhandlede Spørgsmaal.

Rottbøll: Ved Tillægsbevillingslovfor-slagets første Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at der paa Justitsministeriets Budget § 19 A var en Anmærkning, der gik ud paa, at det overdroges til Firmaet S. Frichs Efterfølgere i Aarhus at levere Kedler, Maskiner, Rørledninger o. s. v. til Sinds-sygeanstalten i Aarhus. Jeg gjorde opmærksom paa, at man burde have undersøgt, om man ikke kunde have faaet dette Anlæg billigere end den stipulerede Pris, om man ikke burde have udkrevet en Konkurrence eller Licitation. Gennem Samraad med Ministeren ere vi blevne oplyste om, hvad jeg for øvrigt godt vidste, at i 1904 havde man haft en Konkurrence, hvor Frichs Efterfølgere vare blevne foretrukne, men denne Konkurrence i 1904 forekommer mig nu at ligge saa langt tilbage, at man ikke deraf kan slutte, at Firmaet ogsaa burde have dette Anlæg. Jeg ved ganske vist, at Priserne i 1912 ikke ere de samme som i 1904, men det forekommer mig, at der ikke er et saadant Baand paa Ministeren, at han skulde være nødsaget til at tage dette Tilbud fra Frichs Efterfølgere. Imidlertid har Ministeren, efter hvad han oplyste i Samraadet, raadført sig med sine sagkyndige og føler sig til en vis Grad bunden ved den Forhandling, der har været ført med Firmaet. Jeg skal ikke sige noget derom, det er jo en Skønssag, hvorvidt man i et saadant Tilfælde føler sig bunden eller ej. Men jeg har ikke kunnet faa nogen Tilslutning i Udvalget til at stille noget Ændringsforslag, og jeg maa sige, at det har heller ikke været mig særlig magtpaaliggende at faa noget Ændringsforslag frem. Jeg har kun villet fremhæve, at man gennem Licitation sikkert kunde have sparet Staten nogle Penge. Jeg akkviescerer fuldstændig ved, hvad der nu bliver vedtaget, og har kun villet gøre opmærksom paa Sagen for fremtidige Tilfældes Skyld. Den Slags Anlæg bør vistnok i al Almindelighed søges fremmede ved Licitation, for at alle de interesserede Parter kunne komme til at give Tilbud.